

En lille men kringlet ændring

Merudgifter og skattefradrag, når man har handicapbil.

Det sker til tider, at små ændringer i praksis på et område kan have enorm betydning for visse af vore medlemmer. Og samtidig kan en sådan ændring være så kringlet, at det ved første øjekast synes umuligt at forstå.

På den baggrund vil jeg undtagelsesvist bringe en lille advarsel: Hvis du er voksen med muskelsvind og tilhører personkredsen for merudgiftsydelse efter §100 og samtidig har et arbejde, som du transporterer dig selv frem og tilbage til i egen kassebil, og samtidig er berettiget til at trække den transport fra i skat efter ligningslovens §9D, (højt befordringsfradrag som følge af varigt nedsat funktionsevne) fordi du ikke kan tage offentlig transport, så bør du læse videre.

Hvis ikke: Find noget andet at bruge din sparsomme tid på. Spis en is, gå ud i solen, se de nyeste afsnit af din yndlingsserie.

Praksis før

Hidtil har praksis været, at kommunen ved beregning af merudgiftsydelsen efter §100 til transport mellem hjem og arbejde har fratrukket værdien af det ovennævnte skattefradrag, inden en eventuel merudgift blev beregnet. Det fremgik af Principafgørelse 70-17, som du kan læse [her](#).

Det var beskrevet således i principafgørelsen i afsnittet om ordinær kørsel: "Ved kørsel mellem hjem og arbejde skal muligheden for et ligningsmæssigt befordringsfradrag for handicappede efter skattelovgivningen først udnyttes, før en evt. merudgift til kørsel mellem hjem og arbejde kan udmåles. ”.

Denne lille, relativt uskyldige sætning er nu fjernet fra Principafgørelsen, fordi det i en konkret afgørelse fra Landsskatteretten er slået fast, at kommunen ikke har lovhjemmel til at reducere merudgiftsydelsen med det skattemæssige fradrag. Det er der flere årsager til, som alle er lige kedsommelige, men i bund og grund handler det om, at en kommune slet ikke har kompetence til at træffe afgørelse om, hvorvidt en borger overhovedet er berettiget til fradraget, og i så fald i hvilket omfang. Det er nemlig skats afgørelse. Er du nysgerrig på Landsskatterettens afgørelse, kan du læse den [her](#).

Praksis efter

Hvor kommunen før har kunnet fratække værdien af skattefradraget ved beregningen af merudgiften til transport mellem hjem og arbejde, så er dette nu ikke længere tilfældet: Kommunen skal beregne hele merudgiften ved den samlede transport mellem hjem og arbejde, og derefter kan borgeren anvende skattefradraget på den "almindelige" udgift til transporten.

Et praktisk eksempel:

Signe kører 7452 km om året til og fra arbejde i sin kassebil. Kommunen skal beregne en eventuel merudgift på samtlige km. Ved beregning af merudgiftsydelsen når kommunen frem til, at det koster 0,33 kr. mere pr. kørt km. i øgede brændstofudgifter, fordi Signes bil kører mindre på literen, end hvis hun havde kørt i en almindelig personbil. Kommunen dækker slid på dæk og reparation/vedligehold særskilt. Hvordan kommunen når frem til disse 0,33 kr. pr. km, skal jeg ikke kede jer med, men blot nævne, at kommunen har taget udgangspunkt i, dels hvad Signes kassebil kører (mindre) på literen, og dels statens takster for kørsel.

Signe har hermed en merudgift på transport mellem hjem og arbejde, som udgør i alt:

$7452 \text{ km} \times 0,33 \text{ kr.} = 2459,16 \text{ kr.}$

Dette beløb indregnes i Signes årlige merudgiftsbevilling.

Det er vigtigt at påpege, at denne del af udgiften kun er MER-udgiften, altså det det koster mere for Signe at køre i sin kassebil. Den såkaldt "normale" del af udgiften afholder Signe selv, og derfor har hun stadig lov til at anvende det høje kørselsfradrag efter ligningslovens §9D på resten af udgiften. Den del forholder kommunen sig ikke til, og det MÅ de ret beset heller ikke, da denne del af udgiften er et anliggende mellem Signe og Skat.

Når Signe skal udregne sit årlige kørselsfradrag efter ligningslovens §9D, er der forskellige metoder, men efter min mening gøres det nemmest på følgende måde:

$7452 \text{ km.} \times 3,70 \text{ kr. (statens høje takst for kørsel i 2022)} = 27572,40 \text{ kr.}$

Fra dette beløb trækkes et bundfradrag på 2000 kr. = 25572,40 kr.

Dette beløb kan Signe anføre på årsopgørelsen. Bemærk i øvrigt, at kørselsfradraget efter §9D IKKE skal indberettes i det felt, hvor alle andre selvangiver kørsel, men i et andet felt, for nuværende felt 54, hvor man tilsyneladende har samlet revl og krat, som ikke lige hørte til andre steder, som f.eks. fradrag for fiskere, dagplejemødre og andet godtfolk, og tillige "handicappede og kronisk syges udgifter til befordring".

Fordel eller ulempe?

Det begavede spørgsmål der naturligt vil opstå er: Er denne nye praksis en fordel for Signe og andre i forhold til dækning af merudgifter efter §100? Det korte svar er: Måske.

I det konkrete tilfælde var det en klar fordel, fordi Signe (som i virkeligheden hedder noget andet) som så mange andre befandt sig meget tæt på bagatelgrænsen for merudgifter, som i 2022 er 6888 kroner om året. Hun stod derfor til at miste sin merudgiftsbevilling, men da vi gjorde Signes kommune opmærksom på, at de efter ny praksis har pligt til at medtage Signes merudgifter ved transport til og fra arbejde uden først at fratække værdien af skattefradraget, så havnede hun samlet set over bagatelgrænsen, og bevillingen fortsatte, hvilket jo helt indlysende er en fordel. Da det samtidig er Muskelsvindfondens klare erfaring, at langt de fleste merudgiftsbevillinger ligger på det første ydelsestrin, altså mellem 574 og 1611 kroner om måneden, vurderer vi, at for den relativt lille del, som har både job og kassebil, vil det være en fordel fordi det er med til at forhindre, at de falder under bagatelgrænsen. Og det er absolut ingen hemmelighed, at kommunerne over en bred kam er notorisk nidkære, når det gælder de bevillinger, der ligger tæt på bagatelgrænsen.

I andre tilfælde vil det være sådan, at borgeren allerede ER komfortabelt over bagatelgrænsen for merudgifter, men har et godt stykke vej til næste ydelsestrin. Og her vil merudgiften ved transport mellem hjem og arbejde ikke flytte noget på bevillingen. Men omvendt har man her stadig muligheden for at anvende det høje fradrag hos skat på den normale udgift til kørsel, så her vil tabet være minimalt. Samtidig støder vi til tider på medlemmer, som slet ikke kender til muligheden for at anvende det høje fradrag med baggrund i funktionsnedsættelsen, og alene derfor er der god grund til at gøre opmærksom på det.

Vi bør også kort berøre de få, som har handicapbil og som tilhører personkredsen for merudgifter, men hvor det vurderes, at man IKKE ville have haft bil i det hele taget, uden sit handicap. I de tilfælde skal alle nødvendige faste og variable udgifter på bilen dækkes som en merudgift, fratrukket den udgift, en busbillet ville have kostet. Her er det så kun udgiften til busbilletten, man kan anføre på årsopgørelsen, som den del af udgiften, man selv har afholdt.

Hvis du tilhører den relativt lille skare af medlemmer, hvor snitfladen mellem merudgifter til kørsel mellem hjem og arbejde og det høje kørselsfradrag er i spil, og du er i tvivl om, hvorvidt din kommune beregner det korrekt, er du velkommen til at kontakte os i den politiske afdeling, via www.muskelsvindfonden.dk – klik på "medlemslogin" i bunden - klik på "mine sider"- opret sag.